

## چکیده

تأکید بر حقوق اساسی انسان در مراقبت‌های بهداشتی بویژه حفظ شأن بیمار به عنوان یک انسان زمانی اهمیت می‌یابد که آسیب‌پذیری بیمار، او را به آسانی در معرض تخلفات و نقاط ضعف سیستم بهداشتی و اجتماعی قرار دهد. به نظر می‌رسد در ارائه خدمات بهداشتی درمانی و مراقبتی به بیماران مسئله حفظ قلمرو منشور حقوق بیماران فراموش شده است تا حدی که بیماران نیز اطلاعی از وضعیت حقوق خود در طول بستری و درمان ندارند و این امر موجب صدمات جبران‌ناپذیر از بعد تشخیصی و روحی و روانی برای بیمار می‌گردد.

از آنجاییکه منشور حقوق بیماران که چندی پیش توسط وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی تدوین و منتشر شد، دارای نقاط ضعف زیادی می‌باشد لذا جهت تدوین منشور مناسب‌تری در مورد حقوق بیماران در کشورمان، بررسی منشور حقوق بیمار در کشورهای پیشرفته ضروری به نظر می‌رسد.

روش پژوهش در این مطالعه از نوع توصیفی، تطبیقی و موردی بود، کشورهای آمریکا انگلستان، کانادا، فرانسه و ایران جامعه پژوهش را تشکیل می‌داد. گردآوری داده‌ها با استفاده از اینترنت و پست الکترونیکی صورت گرفت.

یافته‌های حاصل از پژوهش نشان داد که حق دسترسی به مراقبت‌های بهداشتی و درمانی، حق رضایت برای درمان، حق حریم شخصی و حق حفظ حقوق بیمار (حق شکایت) در منشور حقوق بیمار همه کشورهای مورد بررسی بجز ایران وجود داشت. حق محرمانگی اطلاعات در همه کشورهای مورد بررسی وجود داشت و حق استفاده از مترجم و حق تسکین درد فقط در منشور حقوق بیمار بعضی از ایالت‌های آمریکا به چشم می‌خورد و با استفاده از مجموعه منشورهای حقوق مورد مطالعه و مقایسه آن با یکدیگر، راهکارهای مناسبی برای منشور حقوق بیمار ایران ارایه گردید.